

Vojna Góga z Magógu

Ako kedysi cirkev, tak dnes islam vníma seba samého ako pravého dediča všetkých Božích zaslúbení. Je o tejto dnešnej situácii na Blízkom východe nejaká zmienka v Písme? Niektorí biblisti si myslia, že islam je popísaný v 38. a 39. kapitole proroka Ezechiela, kde sa hovorí o Gógovi zo zeme Magóg.

Židovskí učenci verili, že táto vojna Góga z Magógu bude jednou z kľúčových udalostí, ktoré Izrael uvedú do mesiášskej éry (Avoda zara 3b).

Čo predstavuje územie Magógu?

Dlho si Izraelci mysleli, že Magógom je Rusko. „Mnoho biblických učencov sa zhodne na identifikácii Magógu ako starovekých Skýtov, teda Rusov. Aj keď nájdeme veľa vykladačov, ktorí s takýmto stotožnením nesúhlasia, je potrebné dodať, že väčšina z nich tiež odmieta interpretáciu, podľa ktorej sa dotyčné proroctvá týkajú skutočnej budúcej bitky.“ (Jeffrey G. R.: Konec sveta?, s.208)

Langhammer k tejto problematike napísal: „Góg z Magógu sa v Ezechielovom proroctve uvádza s piatimi menami. Roš, Mešech, Túbal, Góg a Magóg (38.1-3). To ukazuje na mnohonárodný štát na sever od Izraela (Ezechiel 38,15). Podľa podania židovského historika Jozepha Flaviana žili potomkovia Magógu severne od Čierneho mora, pretože v 1. Mojžišovej 10,2 sa menami Magóg, Túbal, Mešech a Gomer označujú synovia Jefeta, teda vnukovia Noeho. Z Magógu, Túbala a Mešeka pochádzajú slovanské národy (Skýti), z Gomera národy germánske. Všetky tieto národy sa teraz nachádzajú v krajinách na východ od Labe a Dunaja vo východnej Európe... Preto národy Góga z Magógu a budúce národy antikrista tvoria dva odlišné mocenské bloky poslednej doby.“ (Langhammer J.: Co bude s týmto svetom?, s.98)

Od mena Mešech sa podľa historikov odvodzuje názov *Muskovi*, ktorý označoval starých obyvateľov Ruska i názov Moskva. Od mena Túbal údajne vznikol starý názov ruského mesta Tobolsk.

Meno Roš, ktorý sa vyskytuje v Roháčkovom slovenskom preklade Biblie, je podľa historikov názov starodávneho Ruska. „Tu sa však objavuje zdanlivý problém, pretože keď otvoríme iné miesta Písma, kde sa vyskytujú mená Mešek, a Túbal a vyhľadáme ich v svetových dejinách, musíme dôjsť k záveru, že tieto mená v prvom rade poukazujú na národy, žijúce južne od Čierneho mora, a nie severne (predovšetkým viď Ž 120,5; Ez 27,13; 32,26). Môže to byť skutočne pravda, no aj tak je celkom jasné, že v Ezechielovi kap. 38 a 39 majú iný význam a to oveľa ďalekosiahlejší, pretože poukazujú na veľmi vzdialené národy alebo mestá. Že je to tak, vysvitá zo skutočnosti, že je najmenej trikrát spomenuté, že žijú v najvzdialenejšom severe a okrem toho sú v bezprostrednej súvislosti s Rošom, čo znamená Rusko a inak sa už v Biblii nevyskytuje.“ (Ouwenweel W. J.: Budoucnost města velkého Krále)

V súčasnosti je teda niekoľko výkladov, čo predstavuje biblický Magóg. Uvedme si však výklad Frediho Winklera, ktorý žije v Haife a sprevádza biblické skupiny po Izraeli. (Winkler F., Schneider L., Lieth N.: Izrael a tretí chrám, s. 64). Keď sa v Biblii hovorí o najvzdialenejšom severe, myslí sa tým Asýria. Asi desaťkrát je v Biblii zmienka o tom, že Asýria bol ten najvzdialenejší sever. Biblickému proroctvu máme rozumieť tak, ako sa to myslelo v tej dobe, keď proroctvá vznikli. Podobne ako keď Biblia hovorí o Edóme a Amonitoch. Dnes už tieto národy neexistujú, ale geograficky zostali na tom mieste, kde boli kedysi. Spomenutý najvzdialenejší sever je teda východné Turecko, Irak a Irán. V Ezechielovi 38,5 sú totiž vymenované tri národy: Peržania, Kúšania a Pútejci.

Spresnime si, čo tieto národy z doby Ezechiela predstavujú v súčasnej dobe: Peržania (v origináli „Paras“) znamenajú obyvatelia dnešného Iránu, kde vládne islamský fundamentalizmus. Štát buduje významný vojenský potenciál a netají sa tým, že by najradšej zničil štát Izrael.

Kúšania sú dnes obyvatelia Sudánu, kde takisto vládne islamský fundamentalizmus, jeho zámerom je vytvoriť čisto islamský štát.

Pútejci sú dnes Lýbijci, západní susedia Egypta. Lýbia je islamský štát. vyznačuje sa protizápadnou a protiizraelskou politikou. Je spojencom východoeurópskych mocností a rada by zväčšila svoj vojenský potenciál.

Gomer sa rozkladá na severnom Kaukaze, teda v južnej časti dnešného Ruska. Pravdepodobne ide o starý národ Kommerov, árijskú skupinu, ktorá sa zo svojej ukrajinskej domoviny vydala niekedy v 8. st. pred Kristom smerom k Urartu (Arménsko) a dobyla ho. Územie sa rozkladá v strede dnešného Turecka. Z mena Gomer bol odvodený názov Kimmeria pri Čiernom mori, ktorý doteraz znie v názve polostrova Krym v dnešnej Ukrajine.

Bét-togarma bola podľa Josepha Flaviana identifikovaná ako Frýgia, starodávna Kapadócia v dnešnom východnom Turecku. Aj Turecko sa v poslednom čase stáva extrémne moslimským štátom. (Togarma sa však v staroveku nazývalo Arménsko, ktoré bolo prvou kresťanskou krajinou). Všetky uvedené národy sú v súčasnej dobe islamské, zamerané proti kresťanstvu a proti Izraelu.

Čo znamená slovo Góg?

Ešte dnes sa hebrejské slovo Góg používa pre „strechu“ – gág. Sú tam tie isté spoluhlásky: góg – gág. Strecha je najvyšším miestom na dome. Z toho vyplýva i význam slova góg – najvyšší,

vrchný. Slovo góg sa dostalo i do našich jazykov – používame slová mega a giga v počítačovej technike. Pochádzajú z toho istého koreňa. Feničania priniesli slovo góg do Grécka a Gréci do našich Európskych jazykov. Dokonca sa tak volal jeden z fenických bohov. Sú to teda pojmy z pohanského prostredia.

V Biblii sa píše o jednom zvláštnom prorokovi – Bileámovi. Jeho videnia boli zvláštne a pravdivé. Moábsky kráľ Balák pozval Bileáma, aby prekliat izraelský národ, ktorý sa cestou do Zaslúbenej zeme utáboril v Moábskych pustinách. Bileám sa trikrát pokúsil vyhlásiť nad Izraelom prekliatie, ale nikdy sa mu to nepodarilo. Nakoniec Balákovi povedal, že proti Izraelu neexistujú žiadne čary. V iných prípadoch zrejme jeho čarovanie pomohlo, no proti Izraelu to nešlo. Namiesto preklínania musel Izraelu trikrát žehnať. Pripomeňme si aspoň niektoré požehnanie povedané nad Izraelom:

„Aké krásne sú tvoje stany, Jákob, tvoje príbytky Izrael!... Voda bude tiecť z jeho viedier, jeho siatiny budú v hojnej vlahé. Vznesenejší ako Agag bude jeho kráľ, zvelebené bude jeho kráľovstvo... Uložil sa, odpočíva ako levica. Kto ho vyruší? Kto ťa požehná, nech je požehnaný! Kto ťa prekľaje, nech je prekliaty!“ (4M 24,5.7.9)

Bileám hovorí rovnaké slová ako Hospodin Abrahámovi: **„Kto ťa požehná, nech je požehnaný, kto ťa prekľaje, nech je prekliaty.“** Izraelský kráľ bude väčší než Agag (v. 7). Samaritánsky preklad Starého zákona nemá meno Agag, ale Góg. Tým zaslúbeným kráľom je Ježiš Kristus. Ale kto je ten, čo chce vstúpiť na výsosť a byť väčší než Hospodin? Je to satan. V Biblii čítame, že bude zvrhnutý z neba a dosadí antikrista. Takže za touto mocou stojí satan. Vo veršoch 15 až 24 Bileám pokračuje vo svojom proctve:

„Vidím ho, ale zatiaľ neprítomného, hľadím naňho, ale nie z blízka. Vychádza Hviezda z Jáкова, povstáva žezlo z Izraela. On prerazí spánky Moába i temeno všetkých Šétovcov.“ (4M 24,17).

Toto nádherné proctvo vyhlasuje Bileám o Hviezde, ktorá vyjde z Jáкова, a o žezle, ktoré zrazí všetkých Šétovcov. Hebrejské slovo pre Šétovcov je pomerne zložitá na preklad. (Obtiažnosť prekladu mena Šét vyplýva už z toho, že Šét je prvý od Adama v línii zaslúbeného Potomka, ktorým je Pán Ježiš. On by podľa takéhoto prekladu mal zraziť všetkých Šétovcov – teda i všetkých Izraelcov? Balám to nemohol z Božieho príkazu prorokovať. Ale to, že pán Ježiš zrazí – zničí všetkých, ktorí budú vojensky útočiť na Izrael, prorokovať mohol. – pozn. J. Hudec). Niektorí Izraelci si myslia, že by tam malo byť „synovia rebelov“, „synovia vzbury“. V Izraeli prebieha niekoľko rokov „intifáda“. Toto arabské slovo znamená vzburu. Podľa prorockého slova Bileáma, to žezlo, ktoré vyjde z Jáкова, zahľadá všetkých synov vzbury.

Amálek ako nepriateľ Izraela. „Keď zasa uzrel Amáleka, vyslovil svoj výrok: Amálek bol prvý z národov, no jeho budúcnosť bude večná záhuba.“(4M 24,20)

V Bileámovom proctve je povedané, že Amálek bol prvý z národov. Prečo je pomenovaný ako „prvý“? bol snáď najväčší? Amálecký národ bol prvý, ktorý vytiahol do vojny s Izraelským národom a postavil sa mu do cesty, keď vyšiel z Egypta (2M 17,8-16). Táto vojna bola mimoriadna. Prebiehala tak, že Mojžiš vystúpil na horu s Áronom a Chúrom a zdvihol ruky. Amálek bol tiež jediný národ, o ktorom Boh nariadil, aby bol celkom vyhladený a aby na to Izraelci nezabudli. Prečo tak Boh rozhodol? Pretože tento národ sa bezdôvodne postavil do cesty izraelskému národu, ktorý nemal žiadne vojsko. Že v tejto vojne vystupuje Mojžiš ako modlitebník držiaci ruky zdvihnuté hore k nebu, ukazuje, že Amálek nebol nijaký obyčajný protivník. Izraelci museli bojovať tiež fyzicky, nestačila len modlitba Mojžiša. Duchovný boj bol však dôležitejší. Izrael víťazil vo fyzickom boji len vtedy, keď Mojžiš držal ruky zdvihnuté. Kto stál za Amálekom? Ide o toho nepriateľa, o ktorom napísal apoštol Pavel v liste Efezským 6,12, že **„Nevedieme svoj boj proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcam tohto temného sveta a nadzemským duchom zla“**? V izraelských dejinách sa amálecký národ opakovane vracia, a to preto, že Izrael nikdy úplne nevyhladil amálecký národ, ako to Boh prikázal. Čítame o tom napríklad v dobe kráľovania Saula. Hospodin Saulovi rozkázal: **„Chod teda, napadni Amálekovcov a vykonaj na nich i na všetkom, čo majú, hubiacu kliatbu.“** (1Sa 15,3) Ale Saul amáleckého kráľa Agaga chytil živého a nezabil ho. Ani najväčšie kusy z dobytky a oviec nezničili. Táto neposlušnosť Hospodina zarmútila a Samuela naplnila hnevom. Hospodin za túto neposlušnosť zavrhol Saula ako kráľa. Prečo bol Boh taký prísny? To znovu ukazuje, že Amálek bol veľmi zvláštnym nepriateľom. Na záver o živote Saula čítame:

„Keďže si neposlúchol Hospodina a neupokojil si jeho páľčivý hnev proti Amálekovcom, preto s tebou Hospodin naloží dnes takto: spolu s tebou vydá Hospodin do rúk Filištíncov aj Izrael.“ (1Sa 28,18-19)

Z toho všetkého vyplýva, že za Amálekom stojí ešte niečo viac, než len obyčajný nepriateľ. V dobe sudcov sa amálecký národ objavil spolu s Midjancami a Izmaelitmi ako nepriateľ izraelského národa. Čítame napríklad: **„Len čo Izraeliti dokončili sejbu, prišli k nim Midjánčania, Amálekovci a východné kmene a prepadli ich.“** (Sd 6,3) V knihe Ester vstupuje Hámán, úhlavný nepriateľ Židov.

Uvádza sa, že je z pokolenia Agagovcov, a teda je radený medzi Amálekovcov (3,1). Agag (Góg) bol amáleckým kráľom. Takisto v Zalme 83 sú vymenované všetky tieto národy.

„Bože nezostaň ticho, nemlč, Bože nedopraj si pokoj! Veď tvoji nepriatelia sa búria, tí, čo ťa nenávidia dvíhajú hlavu. Proti tvojmu ľudu kujú zákerné plány, radia sa proti tým, ktorých chrániš. Hovoria: podme, vyhubme ich, aby neboli národom, nech sa už meno Izrael nikdy nespomenie! Svrne sa radili, uzavreli zmluvu proti tebe stany Edómčanov a Izmaelitov, Moábčanov a Hagarov, Gebel, Ammón s Amálekom, Filištínsko a obyvatelia Týru. Pripojili sa k nim Asýrčania, posilou sa stali Lótovým synom.“ (v. 2-9)

Góg z Magógu a moslimský svet.

Takže v proctve o Gógovi z Magógu niektorí biblisti vidia už dnešnú dobu, v ktorej sa moslimský svet pripravuje na vojnu proti Izraelu. Najsilnejší argument, že pri Gógovi z Magógu a ríši antikrista ide o dve na sebe nezávislé zoskupenia poslednej doby, je skutočnosť, že súd nad nimi je úplne rozdielny. Podľa Ezechiela 38, 18-23 Boh súdi a zničí celú vojenskú moc Góga z Magógu hneď po invázii do Svätej zeme v Izraeli. Súd vykoná prírodnými katastrofami – veľkým zemetrasením, privalom dažďa a padaním ľadovca ako kamene, oheň a síra. Vo vojne góga z Magógu nadprirodzene zasiahne Boh. On rozpúta veľké zemetrasenie s epicentrom na izraelských horách:

„Naozaj, v ten deň bude veľké zemetrasenie na pôde Izraela... vrchy sa zrútia a skalné svahy i všetky hradby padnú na zem. Privolám proti nemu všetky druhy hrôzy – znie výrok Hospodina, Pána – každý meč sa obráti proti vlastnému bratovi. Morom a krviprelieváním sa budem s ním súdiť. Zaplavujúci dažď, krupobitie, oheň a síru zošlem na neho i na jeho hordy i na mnohé národy, ktoré budú s ním. Dokážem svoju veľkosť i svätosť a dám sa poznať pred očami mnohých národov, potom spoznajú, že ja som Hospodin.“ (Ez 38, 19-23). K tomu sa pripoja udalosti, ktoré budú mať ničivý účinok v samotnom vojsku – **„každý meč sa obráti proti vlastnému bratovi“ (38,21).**

Celá invázia skončí úplným zničením vojska a národov, ktoré prídu. Bude to veľká vojenská katastrofa. Počet mŕtvych nepriateľských vojakov bude tak veľký, že Izraelu bude trvať sedem mesiacov, kým v údolí na východ od Mŕtveho mora v Jordánsku pochovajú mŕtvych vojakov. (Ez 39,12) (Jeffrey G. R.: Konec sveta, s. 212). Celkom iným spôsobom bude prebiehať súd nad antikristom, **„ktorého Pán Ježiš zahubí dychom svojich úst a zničí svojim slávnym príchodom“ (2Te 2,8).**

Časové zaradenie vojny Góga Izraeli.

Je tu ešte otázka: Kedy sa táto budúca vojna Góga z Magógu uskutoční? Na tento časový údaj je niekoľko pohľadov:

a) „Boli tu veľmi dobrí vykladači Písma, ktorí sa domnievali, že Góg je totožný s kráľom Asýrie a jeho vpád podľa Ezechiela 38 a 39 sa vzťahuje na druhé obliehanie Jeruzalema. (o prvom a druhom obliehaní Jeruzalema pojednávame v kapitole 18). Iní biblisti sú toho názoru, že táto vojna bude ešte pred uzatvorením sedemročnej zmluvy medzi antikristom a Izraelom. Považujú teda bezpečné bývanie podľa 38,8 za dočasný pokoj, ktorý bude Izrael prežívať na zemi, keď založia v nevere štát Izrael.“ (Ouweneel W. J.: Budoucnosť mesta veľkého kráľa.). V popise Ezechiela v 38. – 39. kapitole nie je totiž žiadna zmienka o antikristovi, mierovej zmluve, ani o Mesiášovi.

b) Iní autori dochádzajú k záveru, že toto stretnutie sa uskutoční v období po uzavretí sedemročnej zmluvy, pred tým, ako sa uskutoční vojna pri Armagedone. Odvodzujú to od toho, že Izrael pred vojnou Magóga bude bývať bezpečne pretože jeho zem unikla meču (Ez 38, 8). Góg si povie: **„Vystúpim proti otvorenej krajine a prídem na pokojných ľuďoch, ktorí bývajú bezpečne. Všetci žijú bez hradieb a závor a nemajú ani dvere.“ (38, 11)**

c) W. J. Ouweneel zastáva štvrtý pohľad, ktorý si pre zaujímavosť uvedieme. „37. kapitola Ezechiela hovorí o národnom obnovení Izraela, pričom je kladený dôraz na spojenie dvoch a desiatich pokolení. Až potom, celkom na konci historického proroctva, čítame o súde nad Gógom. Potom od 40. kapitoly vidíme stavbu nového chrámu v tisícročnom kráľovstve. To všetko poukazuje na to, že vpád Góga nastane až po novom príchode Pána Ježiša, keď bude pravý Dávid kralovať nad ľuďmi, keď bude Izrael a Júda znovu zjednotení, keď budú Izraelci znovuzrodení a obdržia Ducha Svätého. Až potom, keď budú vojenské mocnosti obnovené rímskej ríše, ktoré vyťahnu proti ľudu, pri novom príchode Mesiáša porazené, a tiež keď budú okolité národy súdené a izraelský národ dôjde odpočinku, až potom vpadne do zeme najposlednejší nepriateľ, ktorý tu ešte zostáva“.

Podľa tohto pohľadu vpád Góga sa uskutoční v dobe kedy bude prebiehať Pánov súd nad národmi, teda na konci veľkého súženia.

Záverom tejto kapitoly môžeme povedať, že vojna Góga z Magógu proti Izraelu nemôžeme presne časovo zaradiť. Nie je možné ani špekulovať o tom, ako do tohto Božieho plánu zapadá súčasná príprava palestínskeho štátu na území Izraela a výstavba ochranného plotu v Južsku a Samárii.